

การใช้กลุ่มสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเพื่อส่งเสริมความรู้
ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและทักษะการทำงาน
เป็นกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4

USING GROUP INVESTIGATION BASED ON LOCAL CONTENT TO
PROMOTE KNOWLEDGE, ENGLISH WRITING ABILITY AND GROUP
WORKING SKILLS AMONG MATHAYOM SUKSA 4 STUDENTS

ผู้วิจัย

ชนิษฐา สุวรรณประชา¹

อาจารย์ที่ปรึกษา

รองศาสตราจารย์ ดร.จารุณี มณีกุล²

รองศาสตราจารย์ ดร.นิธิดา อติภัทรนันท์³

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบความรู้ของนักเรียนก่อนและหลังใช้กลุ่มสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นและเพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและทักษะการทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียนที่ใช้กลุ่มสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยคือนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีศรีน่าน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ 3102) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 35 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ แผนการสอนแบบกลุ่มสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น จำนวน 5 แผน และแผนปฐมนิเทศ จำนวน 1 แผน แบบทดสอบความรู้ แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และแบบวัดทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และหาค่าความสอดคล้องของคะแนนด้วยการหาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ความรู้ของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังใช้กลุ่มสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้หลังใช้กลุ่มสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น และนักเรียนมีทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในระดับดีหลังการใช้กลุ่มสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น

คำสำคัญ : กลุ่มสืบค้น, เนื้อหาท้องถิ่น, ความรู้, ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ, ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม

¹ นักศึกษาปริญญาโท สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

² รองศาสตราจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

³ รองศาสตราจารย์ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

ABSTRACT

The purposes of this research were to compare students' knowledge before and after using group investigation based on local content and to study students' English writing abilities and group working skills after the implementation of the approach. The target group was 35 Mathayom Suksa 4 students taking the additional English course (E 3102) during the first semester of the academic year 2013 at Strisrinan School, Nan province. The instruments were an orientation plan and 5 lesson plans of group investigation based on local content, a local knowledge test, an English writing assessment form, and a group working skills assessment form. The data obtained were analyzed for means, percentage and standard deviation. The findings were that students' knowledge increased after using group investigation based on local content, their English writing ability met the preset criteria of 60% and their group working skills were at a good level after implementing the approach.

Keywords : Group Investigation, Local Content, Knowledge, English Writing Ability, Group Working Skills

บทนำ

ภาษาอังกฤษนับเป็นภาษาสากลของโลกที่มีบทบาทสำคัญในแง่ของการเป็นเครื่องมือในการสื่อสารการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร การศึกษา รวมทั้งการประกอบอาชีพ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานเล็งเห็นถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษจึงกำหนดให้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่เป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐาน ซึ่งนักเรียนทุกคนต้องเรียนรู้ และในปัจจุบันความสำคัญของภาษาอังกฤษต่อการศึกษาไทยนั้นทวีสูงขึ้น เนื่องจากความต้องการให้ประเทศไทยมีความพร้อมที่จะเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ.2558 ได้อย่างมีศักยภาพ

ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ผู้เรียนต้องฝึกฝนทักษะต่างๆ ทั้ง ฟัง พูด อ่าน เขียน ซึ่งทักษะการเขียนนั้นนับ

เป็นทักษะที่ยากที่สุดเพราะต้องผ่านกระบวนการทางความคิดหลายขั้นตอนเพื่อให้สื่อความหมายได้ตรงกับความต้องการ (รัตนา มหากุล, 2540) แม้ทักษะการเขียนจะเป็นทักษะที่ยากแต่ก็จำเป็นต้องมีการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากเป็นทักษะสำคัญที่ใช้ในการสื่อสาร และเป็นเครื่องมือถ่ายทอดมรดกด้านสติปัญญา อีกทั้งงานเขียนยังเป็นสื่อที่ช่วยแพร่กระจายความคิดให้กว้างไกล (สุทธิ ชัดติยะ, 2552) นอกจากนั้นความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษยังช่วยเพิ่มศักยภาพในการศึกษาและการทำงานในตลาดไร้พรมแดนด้วย แต่จากสถิติผลสัมฤทธิ์ด้านการศึกษาของสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติพบว่า คุณภาพการศึกษาไทยค่อนข้างย่ำแย่ โดยเฉพาะวิชาภาษาอังกฤษที่มีสถิติคะแนนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เฉลี่ยในช่วงปีการศึกษา 2551-2555 เพียง 30.64, 23.98,

19.22, 21.80 และ 22.13 ตามลำดับ (Eduzones, 2556) ก่อให้เกิดความกังวลและการทบทวนถึงปัญหาการศึกษาวิชาภาษาอังกฤษ โดยหากพิจารณาเป็นรายทักษะ การสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษก็มีปัญหาหลายประการ เช่น ผู้เรียนไม่ได้รับการฝึกฝนเขียนอย่างเพียงพอเนื่องจากผู้สอนเห็นว่าการสอนเขียนใช้เวลานาน ทำให้ผู้เรียนขาดการฝึกฝนในห้องเรียน (สรณีย์วงศ์เปี้ยลัจจ์, 2546) ประกอบกับขนาดห้องเรียนไทยเป็นห้องเรียนขนาดใหญ่ การพัฒนาผู้เรียนรายบุคคลทำได้ยาก (รุ่ง แก้วแดง, 2541) อ้างใน สุภาพร พันธุ์เชื้อ, 2551) จึงทำให้ผู้เรียนขาดประสบการณ์ในการคิดและเขียน ไม่สามารถถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ความรู้ ความเข้าใจ และประสบการณ์ของตนเองผ่านงานเขียนได้ (วัชรารณณ์ ตั้งวิวัฒนาพานิช, 2545)

แม้การศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมต่างประเทศจะมีความสำคัญเนื่องจากสังคมในปัจจุบันเป็นสังคมแห่งการผสมผสานทางวัฒนธรรม แต่นอกจากการเรียนรู้ที่จะเข้าใจความแตกต่างทางวัฒนธรรมและเลือกรับสิ่งที่เหมาะสมและเป็นประโยชน์แล้ว ผู้เรียนยังต้องรักษาไว้ซึ่งคุณค่าแห่งมรดกและภูมิปัญญาของสังคมไทย (ดวงกมล สิ้นเพ็ง, 2553) เนื่องจากเนื้อหาท้องถิ่นมีความสำคัญต่อการศึกษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ พุทธศักราช 2551 จึงกำหนดหลักสูตรการศึกษาให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น มุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ รวมทั้งมีความรู้ ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

นอกเหนือจากความรู้ความสามารถทางวิชาการแล้ว ผู้เรียนในยุคใหม่ยังควรพัฒนาทักษะด้านอื่นๆ เพื่อให้ทันกับความเปลี่ยนแปลงของโลก ทักษะการทำงานเป็นกลุ่มก็เป็นทักษะสำคัญประการหนึ่งที่ผู้เรียนพึงมีเพื่อประโยชน์และความสำเร็จในการศึกษา การประกอบอาชีพ รวมถึงการทำงานร่วมกับผู้อื่นในสังคม มาตรฐานการศึกษาขั้นพื้นฐานเพื่อการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษาด้านผู้เรียนของกระทรวงศึกษาธิการก็ระบุให้ทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นเป็นมาตรฐานหนึ่งที่ผู้เรียนพึงมี โดยระบุว่าผู้เรียนควรมีทักษะในการทำงาน รักการทำงาน สามารถทำงานร่วมกับผู้อื่นได้ แต่จากการศึกษาพบว่า คนไทยจำนวนมากยังขาดทักษะการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ ในปี 2556 สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชนได้จัดจุดทดสอบทักษะเด็กไทยและได้เปิดเผยว่า เด็กไทยมีทักษะการเรียนรู้และนวัตกรรมได้ดีแต่มีปัญหาเรื่องการทำงานเป็นทีม ซึ่งอยู่ในกลุ่มทักษะชีวิตและอาชีพ จึงส่งผลต่อทักษะด้านการสื่อสาร เด็กส่วนใหญ่อยากคิดแก้ไขปัญหาด้วยตัวเอง ปฏิเสธการถามความเห็นและทำงานร่วมกับผู้อื่น ทั้งที่ทักษะการทำงานร่วมกันถือเป็นคุณลักษณะที่ตลาดแรงงานและบริษัทชั้นนำของโลกต้องการ โดยพบว่าสิ่งแวดล้อมทางการศึกษาเป็นตัวหล่อหลอมให้เด็กเป็นเช่นนี้คือ ต่างคนต่างเรียน ไม่มีกิจกรรมฝึกให้เด็กทำงานร่วมกับผู้อื่น รวมถึงมีค่านิยมการแข่งขัน (สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน, 2556) และปัญหาที่มักพบในชั้นเรียนเมื่อต้องมีการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มคือ นักเรียนที่เก่งจะเป็นคนทำงานเพียงคนเดียว (Byrne, 1987) คนอื่นๆ ในกลุ่มขาดการมีส่วนร่วมและการแสดงความคิดเห็น

สมาชิกบางคนไม่ให้ความสนใจกลุ่ม เกิดปัญหาความขัดแย้งเนื่องจากสมาชิกบางคนยึดความเห็นของตนเป็นที่ตั้ง ไม่ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่น ไม่มีสมรรถภาพในการทำงาน กลุ่ม ไม่มีการวางแผนในการทำงาน รวมถึงไม่มีวินัยในการทำงาน (พล แสงสว่าง, 2545)

สืบเนื่องจากความสำคัญและปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงพยายามศึกษาหาแนวทางเพื่อพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และทักษะการทำงานเป็นกลุ่มของผู้เรียนพร้อมทั้งให้ความสำคัญกับเนื้อหาความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น โดยพบว่าการใช้เนื้อหาท้องถิ่นร่วมกับการเรียนแบบร่วมมือน่าจะเป็นแนวทางที่มีประสิทธิภาพ เนื่องจากการเรียนแบบร่วมมือเป็นรูปแบบการสอนที่ได้รับการค้นคว้าศึกษามากมายยาวนานและกว้างขวาง และได้รับการยอมรับจากนักการศึกษาว่า เป็นรูปแบบการสอนที่มีความสัมพันธ์กับความสำเร็จทางการศึกษา และทักษะอื่นรวมถึงทักษะการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม (Johnson & Johnson, 1989 อ้างใน McCafferty, Jacobs & Iddings, 2006) การเรียนแบบร่วมมือมีหลายวิธี และกลุ่มสืบค้น (Group Investigation) ซึ่งพัฒนาโดย Sharan&Sharan ก็เป็นหนึ่งวิธีที่น่าสนใจ เนื่องจากเป็นวิธีการสอนเพื่อพัฒนาสังคมและพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนในหลายด้าน โดยเฉพาะแต่ด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเท่านั้น (Sharan & Sharan 1989; Joyce, Calhoun & Hopkins, 2002) กลุ่มสืบค้นจะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนทำงานกลุ่มด้วยวิธีประชาธิปไตย ยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล มีอิสระทางความคิด ภายใต้อำนาจเหตุผลและข้อตกลงร่วมกัน มีการวางแผน การทำงาน แบ่งหน้าที่รับผิดชอบ กระจายภาระงานและสิทธิในการแสดงความ

คิดเห็นอย่างเท่าเทียม เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สืบค้นและสร้างองค์ความรู้ในงานส่วนของตน ให้แลกเปลี่ยนและนำมาอภิปรายเรียนรู้ร่วมกันในกลุ่มช่วยเหลือกันในการสร้างสรรค์ผลงานของกลุ่มรวมถึงร่วมกันคิดวิธีการที่จะนำเสนอผลงานเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับผู้เรียนกลุ่มอื่นๆ ผ่านขั้นตอนจากแนวคิดของ Sharan&Sharan (1989) ดังนี้

1. ขั้นกำหนดกลุ่มและหัวข้อ จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถกลุ่มละ 4-6 คน แต่ละกลุ่มเลือกหัวข้อที่สนใจและเสนอสิ่งที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับหัวข้อที่เลือกเพื่อทำเป็นข้อย่อ
2. ขั้นวางแผนการทำงาน ร่วมกันวางแผนในการทำงาน แต่ละกลุ่มวางแผนงานและแบ่งภาระงานตามหัวข้อโดยควรให้คนที่เรียนอ่อนเลือกก่อน
3. ขั้นดำเนินการ ดำเนินงานตามแผนงานที่วางไว้ รับผิดชอบค้นคว้าตามหัวข้อย่อ
4. ขั้นเตรียมพร้อมนำเสนอ ผู้เรียนนำผลงานที่ตนรับผิดชอบมาอภิปรายร่วมกันในกลุ่ม วิเคราะห์ประเมินข้อมูล และลงข้อสรุปเพื่อนำเสนอต่อชั้นเรียน/ทำเป็นรายงานฉบับเดียว
5. ขั้นนำเสนอ กลุ่มเสนอผลงานของกลุ่มต่อชั้นเรียนด้วยวิธีการที่กลุ่มต้องการและส่งรายงานของกลุ่ม
6. ขั้นประเมินผล ประเมินผลงานของกลุ่มโดยให้คะแนนเป็นกลุ่ม

จากขั้นตอนของการเรียนรู้แบบกลุ่มสืบค้นพบว่า เป็นวิธีการเรียนที่นำเนื้อหาท้องถิ่นมาปรับใช้ร่วมด้วยได้และเหมาะสมที่จะนำมาพัฒนาการเขียนและทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม เนื่องจากมีขั้นตอนที่เอื้อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้และฝึกฝนการเขียนทั้งเป็นรายบุคคลและการ

ช่วยกันเขียนเป็นกลุ่ม โดยผู้สอนสามารถให้ความรู้และสอนการเขียน และให้ความช่วยเหลือได้ในทุกขั้นตอนการเรียนรู้

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการใช้กลุ่มสืบค้นพบว่า ผลการวิจัยที่ผ่านมาเป็นไปในทิศทางเดียวกันว่าการเรียนรู้แบบกลุ่มสืบค้นทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ผู้เรียนมีพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ดี มีความกระตือรือร้นในการทำงาน มีความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน มีปฏิสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน เกิดกระบวนการคิดแก้ปัญหา มีความรับผิดชอบในการทำงาน (ดวงพร แก้วคงคา, 2544) กล่าวได้ว่าการเรียนรู้แบบกลุ่มสืบค้นสามารถนำมาใช้กับนักเรียนทุกระดับชั้น และทุกวิชาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงเลือกใช้กลุ่มสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เนื่องจากการใช้เนื้อหาที่สัมพันธ์กับประสบการณ์จริงจะทำให้เกิดการเรียนที่มีความหมายต่อผู้เรียน ช่วยให้ผู้เรียนเชื่อมโยงความรู้จากบริบทประสบการณ์ที่ใกล้ตัวเพื่อไปต่อยอดความรู้ใหม่ได้ง่ายขึ้น และยังทำให้ผู้เรียนได้เพิ่มเติมความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของตน สามารถเผยแพร่ข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับท้องถิ่นได้ มีความภาคภูมิใจในท้องถิ่น คงอัตลักษณ์ของตนไว้ท่ามกลางกระแสสังคมโลกาภิวัตน์ การใช้กลุ่มสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นจึงน่าจะช่วยเพิ่มพูนความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของผู้เรียน ส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษและพัฒนาทักษะการทำงานเป็นกลุ่มของผู้เรียนได้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นของนักเรียนก่อนกับหลังใช้กลุ่มสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น

2. เพื่อศึกษาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังใช้กลุ่มสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น

3. เพื่อศึกษาทักษะการทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียนหลังใช้กลุ่มสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียวที่ศึกษาความสามารถในการเรียนภาษาอังกฤษ และทักษะการทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้กลุ่มสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น และเปรียบเทียบความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นด้วยคะแนนจากแบบวัดความรู้ก่อนและหลังเรียน

1. การกำหนดกลุ่มเป้าหมาย

กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนสตรีศรีน่าน อำเภอเมือง จังหวัดน่าน ที่เรียนวิชาภาษาอังกฤษเพิ่มเติม (อ 3102) ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน 35 คน

2. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยแบ่งเป็น 2 ประเภทคือ

2.1 เครื่องมือที่ใช้ในการทดลองคือ

แผนปฐมนิเทศ จำนวน 1 คาบ 50 นาที และแผนการจัดการเรียนรู้แบบกลุ่มสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นจังหวัดน่าน จำนวน 5 แผน แผนละ 4 คาบ คาบละ 50 นาที รวม 21 คาบ โดยแผนการสอนที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นจังหวัดน่านแต่ละแผนการสอนประกอบด้วย 6 ขั้นตอนของกลุ่มสืบค้นตามแนวคิดของ Sharan & Sharan (1989) ดังนี้ 1. ขั้นกำหนด

กลุ่มและหัวข้อ ผู้วิจัยจัดผู้เรียนเข้ากลุ่มละความสามารถกลุ่มละ 6 คน นำเสนอหัวข้อเกี่ยวกับท้องถิ่น และให้ตัวอย่างงานเขียนและแบบฝึกหัดที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ผู้เรียนฝึกอ่านจับใจความสำคัญและสังเกตจากตัวอย่างงานเขียน แล้วจึงสอนและอภิปรายร่วมกันเกี่ยวกับเนื้อหา หัวข้อย่อย การเรียงลำดับข้อมูล รูปแบบการเขียน โครงสร้างภาษาคำศัพท์ เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางแก่ผู้เรียนในการเขียนงานของตนเอง จากนั้นแต่ละกลุ่มเสนอสิ่งที่ต้องการศึกษาเกี่ยวกับหัวข้อนั้นๆ เพื่อทำเป็นหัวข้อย่อย 2. ขั้นวางแผนการทำงาน ผู้เรียนร่วมกันวางแผนในการทำงานในกลุ่มของตนเอง แต่ละกลุ่มวางแผนงานและแบ่งภาระงานตามหัวข้อย่อยที่กลุ่มคิด โดยให้คนที่เรียนอ่อนเลือกหัวข้อย่อยที่ต้องการก่อน 3. ขั้นตอนการผู้เรียนดำเนินงานตามแผนงานที่วางไว้ รับผิดชอบค้นคว้าและเขียนเป็นรายบุคคลตามหัวข้อย่อยที่ตนรับผิดชอบ 4. ขั้นเตรียมพร้อมนำเสนอ ผู้เรียนนำผลงานที่ตนรับผิดชอบมาอภิปรายร่วมกันในกลุ่ม วิเคราะห์ประเมินข้อมูล และลงข้อสรุปเพื่อนำข้อมูลเหล่านั้นมาเขียนร่วมกันเพื่อทำเป็นงานเขียนของกลุ่ม เตรียมพร้อมนำเสนอผลงานของกลุ่ม 5. ขั้นนำเสนอกลุ่มเสนอผลงานของกลุ่มต่อชั้นเรียนด้วยวิธีการที่กลุ่มต้องการและส่งงานเขียนของกลุ่มต่อผู้วิจัย 6. ขั้นประเมินผล ผู้วิจัยประเมินงานเขียนเป็นรายกลุ่ม กล่าวชมเชยกลุ่มที่มีผลงานดีนำเสนอได้ดี และร่วมอภิปรายกับผู้เรียนถึงปัญหาและข้อควรปรับปรุง

2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล

2.2.1 แบบทดสอบความรู้เนื้อหาท้องถิ่นจังหวัดน่าน

เป็นแบบทดสอบภาษาไทยปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ใช้วัดความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาท้องถิ่นจังหวัดน่านของผู้เรียนด้านข้อมูลเบื้องต้นทางภูมิศาสตร์และประวัติศาสตร์ สถานที่สำคัญ อาหาร ผลิตภัณฑ์ในท้องถิ่นและวัฒนธรรม วิเคราะห์ข้อสอบด้วยเทคนิค 25% จากโปรแกรมวิเคราะห์ข้อสอบ EVANA 4.04 ซึ่งค่าเฉลี่ยของระดับความยากง่ายโดยรวมเท่ากับ 0.66 ค่าเฉลี่ยของอำนาจจำแนกโดยรวมเท่ากับ 0.33 และค่าความเชื่อมั่นโดยรวมเท่ากับ 0.62

2.2.2 แบบประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

เป็นแบบประเมินที่ใช้ประเมินผลงานเขียนกลุ่มตามหัวข้อที่กำหนดในแต่ละแผน โดยมีเกณฑ์การประเมินที่ปรับมาจากเกณฑ์การประเมินการเขียนของ Jacobs *et al.* (1981) ซึ่งมีองค์ประกอบและรายละเอียด 5 ส่วน คือ ด้านเนื้อหา การเรียบเรียงความคิด การใช้โครงสร้าง/ไวยากรณ์ การใช้คำศัพท์ กลไวยากรณ์ เกณฑ์ประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ผู้เรียนต้องมีความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ ผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60

2.2.3 แบบวัดทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม

เป็นแบบวัดประเภทมาตราประมาณค่า (rating scale) ของกรมวิชาการ (2553) เพื่อประเมินทักษะการทำงานเป็นกลุ่มของผู้เรียน 3 ด้าน ได้แก่ ความร่วมมือในการทำงานกลุ่ม ขั้นตอนการทำงานและความรับผิดชอบต่อบทบาทหน้าที่ แต่ละกลุ่มจะถูกประเมินโดยผู้วิจัยและอาจารย์ประจำวิชาที่ช่วย

ในการวิจัยครั้งนี้ โดยทำการวัดในแผนการเรียนที่ใช้กลุ่มสปีคันที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นแผนที่ 2 และแผนที่ 5

3. ขั้นตอนการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

3.1 ทดสอบความรู้เนื้อหาท้องถิ่นจังหวัดน่านก่อนเรียนของผู้เรียนด้วยแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

3.2 ดำเนินการทดลองโดยสอนตามแผนการสอนแบบกลุ่มสปีคันที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น จำนวน 21 คาบ คาบละ 50 นาที ตั้งแต่วันที่ 4 กรกฎาคม 2556 ถึงวันที่ 27 กันยายน 2556

3.3 ประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจากผลงานของกลุ่มที่ใช้กลุ่มสปีคันที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นในแต่ละแผนโดยผู้วิจัย และผู้ช่วยวิจัย

3.4 ประเมินทักษะการทำงานเป็นกลุ่มของผู้เรียนด้วยแบบวัดทักษะการทำงานเป็นกลุ่มของกรมวิชาการหลังการเรียนการสอนแผนที่ 2 และ 5 โดยผู้วิจัยและอาจารย์ประจำวิชา

3.5 ทดสอบความรู้เนื้อหาท้องถิ่นจังหวัดน่านหลังเรียนของผู้เรียน หลังการใช้กลุ่มสปีคันที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นด้วยแบบทดสอบชุดเดียวกับแบบทดสอบก่อนเรียน

3.6 นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์เพื่อหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ โดยหาค่าความสอดคล้องของการให้คะแนนด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน เมื่อมีผู้ให้คะแนน 2 คน

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าทางสถิติ ดังต่อไปนี้

4.1 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้แบบกลุ่มสปีคันที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นทุกแผนการสอน และหาค่าความสอดคล้องของการให้คะแนนด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

4.2 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานจากการวัดความรู้เกี่ยวกับเนื้อหาท้องถิ่นจังหวัดน่าน ก่อนและหลังการเรียนรู้แบบกลุ่มสปีคันที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น

4.3 หาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนทักษะการทำงานเป็นกลุ่มหลังการเรียนรู้แบบกลุ่มสปีคันที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น และหาค่าความสอดคล้องของการให้คะแนนด้วยสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่นความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ และทักษะการทำงานเป็นกลุ่มของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ใช้กลุ่มสปีคันที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น ดังตารางต่อไปนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับท้องถิ่น

การทดสอบ	ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 30)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
ก่อนเรียน	18.70	3.70
หลังเรียน	25.03	2.50

ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เนื้อหาท้องถิ่นจังหวัดน่าน ก่อนการใช้กลุ่มสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเท่ากับ 18.70 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 3.70 และผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความรู้เนื้อหาท้องถิ่นจังหวัดน่านหลังการเรียนเท่ากับ 25.03 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีค่าเท่ากับ 2.50 เมื่อเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนก่อนและหลังการใช้กลุ่มสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นสรุปได้ว่า ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ค่าเฉลี่ย (คะแนนเต็ม 50)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าร้อยละ	ระดับคุณภาพ	ผ่าน/ไม่ผ่าน
34.20	2.60	68.40	ปานกลาง	ผ่าน

ผู้เรียนมีค่าเฉลี่ยของคะแนนความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษเท่ากับ 34.20 มีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 2.60 คิดเป็นร้อยละ 68.40 มีระดับคุณภาพปานกลาง ซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 60

3. ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม

แผนที่	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ระดับคุณภาพ
2	29.40	3.30	พอใช้
5	35.30	2.4	ดี
เฉลี่ยรวม	32.30	2.90	ดี

ผู้เรียนมีคะแนนทักษะในการทำงานเป็นกลุ่มเฉลี่ยรวม 32.30 คะแนน หลังใช้การสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น ทักษะในการทำงานเป็นกลุ่มของผู้เรียนมีแนวโน้มสูงขึ้น จากระดับพอใช้เป็นระดับดี

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความรู้ของนักเรียนเพิ่มขึ้นหลังใช้กลุ่มสืบค้นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เนื่องจากการใช้กลุ่มสืบค้นซึ่งอาศัยหลักการของการเรียน

แบบร่วมมือในการเรียน ซึ่งการเรียนแบบร่วมมือนี้เป็นแนวคิดที่ได้รับการศึกษาและวิจัยอย่างกว้างขวางแล้วว่า เป็นการเรียนรู้ที่จัดผู้เรียนเข้ากลุ่มเล็กๆ และทำงานร่วมกันด้วยความรู้สึกพึ่งพากันทางบวก โดยที่สมาชิกแต่ละคนมีความรับผิดชอบของตนเอง จะทำให้เกิดผลสำเร็จในการเรียนรู้ดีกว่าการเรียนแบบเน้นการแข่งขันหรือเน้นปัจเจกบุคคล (McCafferty, Jacobs & Iddings, 2006; Johnson, Johnson & Stanne, 2000) ในการใช้กลุ่มสปีดคัน ผู้เรียนแต่ละกลุ่มจะต้องทำงานร่วมกันโดยร่วมกันคิดหัวข้อย่อยที่ต้องการศึกษาและแบ่งภาระงานตามหัวข้อย่อย ก่อนจะนำข้อมูลของแต่ละคนรับผิดชอบมาช่วยกันเขียนสรุปเพื่อส่งเป็นผลงานชิ้นเดียวของกลุ่มและได้รับการประเมินผลงานเป็นกลุ่ม เมื่อผู้เรียนมีโอกาสคิดและเลือกหัวข้อย่อยที่ตนสนใจและต้องการศึกษา ผู้เรียนจะมีแรงจูงใจภายใน อีกทั้งยังได้ลงมือค้นคว้า รวบรวม สรุปข้อมูล และสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเองจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจและจดจำได้ดีกว่าการฟังครูสอนเพียงอย่างเดียว เนื่องจากผู้เรียนได้รับการประเมินด้วยผลงานของกลุ่ม ผู้เรียนจึงมีความรู้สึกพึ่งพากันทางบวก เพราะความสำเร็จของกลุ่มเกิดจากความสำเร็จในการเรียนรู้ของสมาชิกทุกคน และความสำเร็จในการเรียนของสมาชิกในกลุ่มก็ส่งผลต่อความสำเร็จของกลุ่มด้วย กลุ่มต้องพึ่งพาการสปีดคัน และเรียนรู้ของสมาชิกทุกคนจึงจะได้เนื้อหาที่สมบูรณ์ จะขาดใครไปไม่ได้ สมาชิกทุกคนจึงเกิดความรับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเอง โดยทำการศึกษา ค้นคว้าและพยายามเรียนรู้ที่ดีที่สุดเพื่อจะเป็นผู้เชี่ยวชาญในหัวข้อย่อยที่ตนเลือกรับผิดชอบและนำความรู้ที่ได้มาเสนอต่อกลุ่ม ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาความรู้อย่างเต็มศักยภาพ รวมถึงมีการช่วยเหลือแลกเปลี่ยนข้อมูลความรู้กับเพื่อนที่ไม่ได้ศึกษา

เรื่องดังกล่าวให้ได้รับความรู้ด้วย ผู้เรียนจึงได้ความรู้ใหม่และรายละเอียดเพิ่มเติมต่อยอดจากสิ่งที่ตนรู้ ส่งผลให้คะแนนความรู้เฉลี่ยหลังเรียนเพิ่มขึ้น

2. ความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้ร้อยละ 60 มีระดับคุณภาพปานกลาง หลังใช้กลุ่มสปีดคันที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น เนื่องจากการใช้กลุ่มสปีดคันที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นมีหลายปัจจัยที่ส่งเสริมความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษ

ประการแรก กลุ่มสปีดคันที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นเอื้อต่อการโยงความรู้หรือประสบการณ์เดิมของผู้เรียน เนื่องจากหัวข้อการเขียนเป็นเรื่องที่ใกล้ตัว เกี่ยวข้องกับประสบการณ์จริงที่ผู้เรียนมีพื้นความรู้เดิมซึ่งพร้อมจะต่อยอดและนำเสนอ ผู้เรียนจึงสามารถเข้าใจข้อมูลที่ค้นหาเพิ่มเติมได้ง่าย สอดคล้องกับทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิมที่กล่าวว่า การเชื่อมโยงข้อมูลใหม่เข้ากับข้อมูลที่ได้เรียนรู้มาก่อนจะช่วยให้เรียนรู้ได้ดีขึ้น หากไม่มีโครงสร้างความรู้เดิมที่สมบูรณ์ ก็เป็นการยากที่จะเรียนรู้และเข้าใจข้อมูลใหม่ที่ได้รับ (Rumelhart and Ortony, 1977) เมื่อผู้เรียนมีความรู้เดิมเกี่ยวกับสิ่งที่จะเขียนจะทำความเข้าใจข้อมูลใหม่ที่ไปศึกษาค้นคว้าได้ง่ายเพราะมีพื้นความรู้เดิมอยู่ส่วนหนึ่ง ช่วยให้ผู้เรียนสามารถจับประเด็นสำคัญ เลือกข้อมูลที่ต้องการและต่อยอดข้อมูลเดิมที่มีเพื่อนำไปสร้างงานเขียนได้ดีกว่าการเขียนเรื่องที่ตนไม่รู้หรือไม่เข้าใจข้อมูลอย่างถ่องแท้ นอกจากนี้กลุ่มสปีดคันที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นยังกระตุ้นให้ผู้เรียนสนใจเรียนรู้เนื่องจากผู้เรียนมองเห็นประโยชน์และความสำคัญว่าการเขียนข้อมูลต่างๆ ที่ตนมีความรู้เป็นภาษาอังกฤษได้นั้นจะทำให้ตนสามารถสื่อสารและส่งต่อข้อมูลความรู้ได้อย่างกว้างขวาง

ประการที่สอง การเขียนโดยใช้กลุ่มสลิปคั่นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น มีขั้นตอนที่เอื้อให้ผู้เรียนฝึกฝนการเขียนผ่านกระบวนการทั้งเป็นรายบุคคลและการช่วยกันเขียนเป็นกลุ่ม โดยในขั้นตอนการผู้เรียนแต่ละคนจะดำเนินการศึกษาหาข้อมูลในหัวข้อย่อยที่ตนเองรับผิดชอบตามแผนงานของกลุ่มแล้วเขียนออกมาเป็นชิ้นงานเพื่อนำมาเสนอในกลุ่มนับเป็นการฝึกเขียนเป็นรายบุคคล ในขั้นนี้ความรับผิดชอบของแต่ละบุคคลและการตระหนักถึงความสำคัญของตนเองต่อกลุ่มเป็นสิ่งที่ช่วยผลักดันผู้เรียนให้ศึกษาข้อมูลและใช้ทักษะการเขียนเพื่อเขียนงานในส่วนของตนให้ออกมาดีที่สุด เนื่องจากงานเขียนในหัวข้อย่อยทุกชิ้นจะนำไปสู่งานเขียนฉบับเดียวที่จะเป็นความสำเร็จของกลุ่ม ส่วนในขั้นเตรียมพร้อมนำเสนอผู้เรียนจะร่วมกันเขียนงานกลุ่มจากข้อมูลที่ได้จากขั้นตอนการโดยช่วยกันประเมิงานเขียนของเพื่อนและของตนเองเพื่อตรวจทาน ปรับปรุงแก้ไขข้อผิดพลาดเช่น โครงสร้างภาษา หรือคำศัพท์ ก่อนนำมาเขียนใหม่ร่วมกันให้ดีขึ้น ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกเรียบเรียง และเชื่อมโยงข้อมูลขณะวางโครงสร้างองค์รวมของงานเขียน รวมถึงได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็น แนะนำกันภายในกลุ่ม ผู้เรียนจึงได้พัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของตนผ่านการเรียนรู้จากจุดอ่อนและจุดแข็งของเพื่อนและตนเองขณะเขียนงานกลุ่มร่วมกัน

นอกจากนั้น ขั้นตอนการสอนยังมีกิจกรรมที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนเพิ่มขึ้น เช่น ผู้วิจัยได้ให้ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการเขียนภาษาอังกฤษ เช่น โครงสร้างงานเขียน กระบวนการเขียนและแนะนำขั้นตอนการเรียนรู้แบบกลุ่มสลิปคั่นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นในแผน

ปฐมนิเทศ รวมถึงอธิบายเกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนแก่ผู้เรียน และผู้วิจัยก็ให้ตัวอย่างงานเขียนในทุกๆ แผนการสอน เพื่อใช้เป็นตัวอย่งให้ผู้เรียนศึกษา โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้ร่วมอภิปรายและชี้แนะ ผู้เรียนจึงได้เรียนรู้รูปแบบการใช้ภาษา ใจความสำคัญที่ควรนำเสนอ การเรียบเรียงความคิด คำศัพท์และโครงสร้างภาษาที่มักปรากฏในแต่ละหัวข้อและสามารถนำมาปรับใช้ได้เมื่อต้องลงมือเขียนด้วยตนเอง

3. นักเรียนมีทักษะการทำงานเป็นกลุ่มในระดับดีหลังการใช้กลุ่มสลิปคั่นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น โดยคะแนนทักษะการทำงานเป็นกลุ่มเฉลี่ยในแผนการสอนที่ 5 มีแนวโน้มสูงขึ้นจากคะแนนทักษะการทำงานเป็นกลุ่มเฉลี่ยในแผนที่ 2 โดยคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 35.30 จัดอยู่ในคุณภาพระดับดี จากคะแนนเฉลี่ย 29.40 จัดอยู่ในระดับพอใช้และคะแนนเฉลี่ยทักษะการทำงานเป็นกลุ่มจากทั้งสองแผนการเรียนรู้คือ 32.30 จัดอยู่ในคุณภาพระดับดี ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม

ผู้วิจัยพบว่าในช่วงแรกของการเรียนการสอน เมื่อผู้เรียนทราบว่าจะถูกประเมินความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษจากผลงานเขียนของกลุ่ม ผู้เรียนหลายคนแสดงท่าทางดีใจที่กลุ่มของตนมีคนเก่งภาษาอังกฤษและไม่ค่อยสนใจเนื้อหาในแผนที่ 1 เท่าที่ควรเนื่องจากคิดว่าท้ายที่สุดงานเขียนของกลุ่มก็เป็นหน้าที่ของคนเก่งที่สุด แต่ด้วยขั้นตอนของกลุ่มสลิปคั่นที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น และใบงานที่เป็นขั้นตอนชัดเจน ซึ่งมีขั้นตอนที่สมาชิกกลุ่มทุกคนต้องเขียนในส่วนหัวข้อย่อยที่ตนเองรับผิดชอบ ผู้เรียนจึงเริ่มสนใจและทำหน้าที่ของตนเอง ผู้วิจัยได้ช่วยเหลือผู้เรียนในหลาย

ขั้นตอนเพราะเป็นแผนการสอนแรกจึงเป็นแผนเพื่อเตรียมความพร้อมให้ผู้เรียนคุ้นเคยกับการใช้กลุ่มสืบทอดที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่น ผู้เรียนจึงได้เริ่มดำเนินงานตามขั้นตอนของกลุ่มสืบทอดที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นด้วยตนเองทั้งหมดเป็นครั้งแรกในแผนที่ 2 ดังนั้นจึงยังมีความสับสน และทำงานไม่ค่อยเป็นขั้นตอน การวางแผนงานไม่ชัดเจนทำให้สมาชิกกลุ่มบางคนไม่ได้ทำงานส่วนที่ตนได้รับมอบหมายภายในเวลาที่กำหนด

แต่เมื่อผู้เรียนได้เรียนรู้ด้วยกลุ่มสืบทอดที่เน้นเนื้อหาท้องถิ่นมาถึงบทที่ 5 ผู้เรียนก็สามารถทำงานร่วมกันได้เป็นอย่างดี มีการวางแผนงานการทำงานแบ่งภาระงานที่ชัดเจน ผู้เรียนส่วนใหญ่มีความรับผิดชอบทำงานส่วนของตนเองได้เป็นอย่างดี รวมถึงช่วยเหลือกันในขั้นตอนของการนำข้อมูลมาเขียนร่วมกันเป็นผลงานกลุ่ม แม้จะยังมีผู้เรียนบางคนทำงานส่วนที่ตนรับผิดชอบเสร็จช้ากว่ากำหนด แต่ทุกคนก็รับผิดชอบทำงานส่วนของตนจนเสร็จ

ทั้งนี้ขั้นตอนของกลุ่มสืบทอดได้ช่วยพัฒนาทักษะการทำงานเป็นกลุ่มเนื่องจากมีขั้นตอนการทำงานที่ชัดเจน เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้วางแผนการทำงานร่วมกัน มีการคิดคะแนนเป็นกลุ่มทำให้สมาชิกในกลุ่มมีผลประโยชน์ร่วมกันจนเกิดการช่วยเหลือและร่วมมือกันอย่างเต็มที่เพื่อให้ได้ผลลัพธ์ที่ดีที่สุดสำหรับกลุ่มและตนเอง มีขั้นตอนที่ผู้เรียนแต่ละคนต้องแยกกันค้นคว้าและสรุปข้อมูลตามหัวข้อย่อยที่ได้รับมอบหมาย ทำให้ผู้เรียนได้ฝึกความรับผิดชอบเพราะงานของแต่ละคนต่างก็เป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้ผลงานของกลุ่มเสร็จสมบูรณ์

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้สอนควรสำรวจแหล่งข้อมูลที่จะใช้ค้นคว้าก่อนกำหนดหัวข้อที่จะให้ผู้เรียนเขียนว่ามีความเป็นไปได้ในการหาข้อมูลและมีข้อมูลเพียงพอให้ศึกษาหรือไม่ ผู้สอนต้องทราบและสามารถแนะนำแหล่งค้นคว้าและให้คำปรึกษาเมื่อผู้เรียนเกิดความสงสัย

2. ผู้สอนควรมีคาบปฐมนิเทศเพื่อแนะนำวิธีการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจหลักการและขั้นตอนเนื่องจากผู้เรียนอาจไม่เคยเรียนรู้ด้วยวิธีการนี้มาก่อน

3. การดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนจะมีลักษณะเป็นกลุ่มต่อเนื่อง ผู้สอนควรจัดสรรเวลาและกิจกรรมให้เหมาะสม เช่น ระยะเวลาไม่สั้นจนเกินไป กิจกรรมที่ต่อเนื่องกันไม่ควรเว้นระยะให้แต่ละคาบห่างกันเกินไป และกิจกรรมที่ต้องใช้เวลา เช่น การศึกษารวบรวมข้อมูลควรเป็นคาบที่ห่างกว่าเพื่อให้ผู้เรียนได้มีเวลาในการทำงาน

4. จำนวนผู้เรียนในชั้นเรียนไม่ควรมีมากเกินไปเนื่องจากมีผลต่อจำนวนสมาชิกภายในกลุ่ม และจำนวนกลุ่ม ทำให้ต้องใช้เวลากำหนดกิจกรรมบางกิจกรรมมากขึ้น เช่น การนำเสนอผลงานของกลุ่มและจะทำให้ผู้สอนสังเกตและให้คำแนะนำ ความช่วยเหลือได้ไม่ทั่วถึง

5. ผู้สอนควรสร้างบรรยากาศที่เป็นกันเอง เพื่อให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกผ่อนคลายลดข้อคำปรึกษาเมื่อพบปัญหาในการทำงาน

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. แนวทางการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการคิดตามหลักสูตรแกนกลาง
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด,
2553.
- ดวงกมล สีนเพ็ง. การพัฒนาผู้เรียนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ : การจัดการเรียนการสอนที่เน้น
ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง : กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม.
พิมพ์ครั้งที่ 2 (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : บริษัท วี. พรินท์ (1991) จำกัด, 2553.
- ดวงพร แก้วคงคา. ความแตกต่างระหว่างความสามารถในการคิดอย่างมีวิจารณญาณของ
นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนด้วยวิธีสืบสวนโดยใช้กระบวนการ
กลุ่มกับวิธีสอนตามคู่มือครู. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตร
และการนิเทศ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2554.
- พล แสงสว่าง. กระบวนการกลุ่มเพื่อการพัฒนา. ปัตตานี : มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
วิทยาเขตปัตตานี, 2545.
- รัตนา มหากุล. การสอนทักษะการเขียน. ในแนวคิดและเทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ
ระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2540.
- วัชรภรณ์ ตั้งวิวัฒนาพานิช. การใช้นิทานพื้นบ้านล้านนาเพื่อส่งเสริมความสามารถทาง
การพูด การเขียนภาษาอังกฤษ และความตระหนักในคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่น.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่, 2545.
- สรณี วงศ์เปี้ยสัจจ์. กิจกรรมการสอนการเขียน. กรุงเทพฯ : ดวงกมลสมัย, 2546.
- สำนักงานส่งเสริมสังคมแห่งการเรียนรู้และคุณภาพเยาวชน (14 มกราคม 2556). ผลสำรวจ
ทักษะของเด็กไทยในศตวรรษที่ 21. จาก <http://www.qlf.or.th/Home/Contents/570>.
- สุทธิดิ ชัดติยะ. ความหมายและความสำคัญของการเขียน. กรุงเทพฯ : สถานีวิทยุกระจายเสียง
แห่งประเทศไทยเพื่อการศึกษา กรมประชาสัมพันธ์, 2552.
- สุภาพร พันธุ์เชื้อ. การใช้กลวิธีเสริมต่อการเรียนรู้เพื่อส่งเสริมความสามารถในการเขียน
ภาษาอังกฤษและลดความวิตกกังวลในการเขียนของนักเรียนระดับก้าวหน้า.
วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัย
เชียงใหม่, 2551.
- สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา. มาตรฐานการเรียนรู้สาระภาษาต่างประเทศหลักสูตร
2551. สืบค้นเมื่อ 25 มิถุนายน 2555, จาก <http://www.academic.obec.go.th>, 2555.

- Byrne, D. **Techniques for Classroom Interaction**. New York : Longman, 1987.
- Eduzones. **สถิติย้อนหลังคะแนนเฉลี่ย O-Net**. สืบค้นเมื่อ 10 พฤศจิกายน 2556, จาก <http://blog.eduzones.com/socialdome/105600>, 2556.
- Jacobs, H. L., Zinkgraf, S. A., Wormuth, D. R., Hartfie, V. F., & Hughey, J. B. **Testing ESL Composition : A Practical Approach**. Newbury House Publishers, Inc, 1981.
- Johnson, D.W., Johnson, R.T., & Stanne, M.B. **Cooperative Learning Methods : A Meta-Analysis**. University Of Minnesota, 2000.
- Joyce, B., Calhoun, E., & Hopkins, D. **Models of Learning-Tools for Teaching. Second edition**. Buckingham : Open University Press, 2002.
- McCafferty, S. G., Jacobs, G. M. & Iddings, A. C. D. **Cooperative Learning and Second Language Teaching**. Cambridge University Press, 2006.
- Rumelhart, D. E., & Ortony, A. **The representation of knowledge in memory**. In R. C. Anderson, R. J. Spiro & W. E. Montague (Eds.), *Schooling and the acquisition of knowledge*. Hillsdale, NJ : Erlbaum, 1977.
- Sharan, Y. & Sharan, S. "Group investigation expands co-operative learning". **Educational Leadership**, 17-21, 1989.